

Diari d'Andorra

La tribuna

Ha de sortir l'equip polític valent que faci 'tabula rasa' de tots els invents que s'han bastit al parc

Actualitzada 29/07/2017 a les 06:41 - Jordi Pasques

La crònica del reporter de televisió acabava amb un: "Naturlandia torna a la normalitat." En les imatges, s'havia vist part de les instal·lacions del parc d'animals, centrant-se en l'espai on hi ha els ossos i on hi havia viscut, abans que un tret acabés amb la seva vida, l'os que es va escapar sortint per una porta que algú es va deixar oberta. La reacció del sotsdirector del parc d'animals va ser potser precipitada, però pel seu cap devia passar la imatge de l'os fugint i amb un tret d'escopeta certer es pensava que acabaria l'incident. Res més lluny de la realitat, puig tant ell com el director de Naturlandia eren acomiadats del seu lloc de treball i el sotsdirector, autor de la mort de l'os, detingut aquesta setmana per la policia, acusat per un delictes contra el medi ambient. La justícia haurà de determinar si se'n deriva alguna pena o és aplicable la que correspongui al delictes del qual s'acusa l'autor del tret. L'os mort, que ja no tornarà, devia veure la porta ajustada i, llestos com són, la va creuar amb la curiositat de tots els ossos, i amb ganes de deixar el tancat on vivia juntament amb dos companys més. Al capdavall, aquest episodi és un altre sotrac per a Naturlandia, el parc d'aventures de les alçades de Sant Julià de Lòria que arrossega com si fos el viacrucis, una creu que cada vegada pesa més.

La normalitat referida a Naturlandia pel periodista de la televisió sona, ens ha de sonar, com a frase feta, que a vegades són emprades com a colofó d'un tema, d'una notícia, per estalviar-se l'haver de posar-se en terreny fangós. Perquè tots entenem que si alguna cosa no té Naturlandia des de fa molt temps –gosaria dir des del seu començament, ara ja fa una dècada– si hi ha un fet destacat és precisament la manca de normalitat en el seu desenvolupament i en la seva història. Quan es va posar la idea sobre la taula,

de voler fer un parc d'aventures a la Rabassa, que complementés les pistes d'esquí de fons, no van ser poques les veus sorgides de Sant Julià de Lòria i d'altres parròquies, però sobretot de Sant Julià, que són les que tenen l'obligació moral de fer-se escoltar, dissonants, clarament

en contra de convertir la Rabassa en un parc d'aventures. Ni el lloc és l'adient ni els números semblaria que es podrien fer quadrar. Però com ha passat sovint a Andorra i a altres indrets, el poder de qui mana, en aquest cas el comú de Sant Julià de Lòria, sembla sord i cec davant les advertències o crítiques raonades i, a vegades sense valorar-ne les conseqüències, tira pel dret i emprèn iniciatives caríssimes sense solta ni volta, amb resultats que són autèntics desgavells. I pel que sembla, ni amb canvi de majoria, l'actual equip de govern comunal, fa els passos adequats per afrontar el despropòsit de Naturlandia, sinó que s'hi entrapa més i pretén il·lusions salvadores com la pràctica del ràfting a la Valira.

Ha de sortir el polític o l'equip polític valent a Sant Julià de Lòria que faci tabula rasa de tots els invents tocats de poca normalitat que s'han bastit a Naturlandia. Serà o seran ajudats pel sentit comú: a l'hivern esquí i la resta de l'any excursions a peu i promocionar la Rabassa com una de les entrades, potser la més espectacular en tots els sentits, de la vall de Claror, Perafitia i Madriu. Potser per aquí es podrà començar a pensar en la normalitat a la Rabassa associada al seu nom comercial, Naturlandia. I que no vulguin fer més provatures com, per exemple, posar una hípica. Que mirin, per posar un exemple proper, la pena que fa la Ciutadella de Castellciutat, que ara fa vint-i-cinc anys un equip de govern municipal "de progrés" a l'ajuntament de la Seu d'Urgell, va hipotecar per molts anys a favor d'una activitat privada –escola d'hostaleria– que va durar tres sopars i va acabar més adormit que un lluç. Al final, i aquí anàvem amb la provatura, hi va ser ubicada una hípica. Al cap d'un any encara no, el rètol que resava: "Cavalls de Merens en venda", allà al començament del pujador de la carretera cap a les casernes de la Ciutadella, va ser el trist punt final. Esperem que Naturlandia tingui un final i un renovellament més digne, i entre tots es faci servir i treballar el sentit comú i la intel·ligència. Sant Julià de Lòria s'ho mereix.

{backbutton}